

vilde gøre sig gældende paa en meget utiltalende Maade baade overfor Partierne og overfor de enkelte Kandidater. Jeg maa sige, at jeg er meget betænkelig ved dette Forslag fra den højtærede Indenrigsministers Side, rent sagligt set, og jeg synes heller ikke, der er Grund til Forandringen. Ganske vist fik Venstre ikke noget Mandat her i Hovedstaden, og det er muligt, at det vilde have faaet et Mandat, forsaavidt København havde været een Storkreds. Men jeg gaar ud fra, at Venstre gennemfører sin Politik paa det økonomiske Omraade med fuld Frihed for alle Erhverv, og saa føler jeg mig overbevist om, at det kun er et rent Tidsspørgsmaal, naar dets Stemmetal vil vokse her i Hovedstaden, saa at det ligesom de andre Partier kan blive repræsenteret herinde, ogsaa under den nuværende Kredsordning. Af den Grund bør man derfor sikkert ikke skride til dette Forslag fra Ministerens Side.

Ministerens andet Forslag gaar ud paa, at man skal gaa bort fra Partilisterne ude i Landet og i Stedet for gaa over til fuldstændig frit Valg, dog saaledes, at det højeste Stemmetal paa Kandidaterne gør Udslaget. Ogsaa dette Forslag maa jeg sige, at det Parti, jeg tilhører, har store Betænkeligheder ved. Jeg tror, at det i meget høj Grad vil opløse den sidste Rest af Forbindelse mellem Rigsdagsmanden og den Kreds, hvor han er opstillet; og der er en stor Del af os Rigsdagsmænd, særlig dem, som har været valgte i en Aarrække, der har en meget intim Forbindelse med de Kredse, hvor de er opstillede, og som nødig ser, at dette Baand helt sønderrives. Hvis man i de andre Partier anvendte den samme Fremgangsmaade, som er anvendt fra Socialdemokraternes Side, nemlig at lade Procenten af de afgivne Stemmer være afgørende for Kandidaternes Nummerorden paa Partilisterne, tror jeg, man vil kunne bevare dette gode, gamle Forhold mellem Opstillingskredsen og Rigsdagsmanden, et Forhold, man indenfor alle Partier, ogsaa Venstre, har sat stor Pris paa. Jeg tror derfor, at det vilde være meget ønskeligt at overveje dette nærmere. Jeg frygter ogsaa, at Gennemførelsen af den højtærede Ministers Forslag vil give Anledning til megen nyttig Kiv og Strid, ikke blot Partierne imellem, men ogsaa indenfor Partiernes egne Medlemmer rundt omkring i Landet.

Det vil være meget fristende for en Masse Rigsdagskandidater at gaa paa Strandhugst i andres Kredse for at sikre

sig de nødvendige Stemmer for at blive valgt; efter Ministerens Forslag skal der i mange Tilfælde kun ganske faa Stemmer til, for at det kan blive afgørende, og dette kan forlede en i andre Henseender brav Partifælle til at se, om han ikke kan bjærge sligt paa sin gode Vens og Meningsfælles Omraade i Amtsråds kredsen. Som menigt Medlem af Folketinget har jeg en vis Frygt for, at det kan føre til et Slags Pavevælde, hvis vi kommer til denne Ordning. Ringkøbing-Kredsen stemte ved sidste Valg saa brødt for Venstre og har som Straf derfor faaet to Ministerexcellencer som Rigsdagsmænd. Der kan tænkes Forhold, hvor det ikke er den rene Hyggelighed at have to saadanne højtstaaende Ministre til Kandidater i det samme Amt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing, Kirkeministeren, kan godt nøjes med at holde et Par Vælgermøder i sin Kreds, det er der ingen Tvivl om; hvis han saa vilde aflægge de andre Kandidater i Kredsen Besøg, kunde det maaske til sidst føre til, at af de ca. 30 000 Stemmer, Venstre har i Ringkøbing-Kredsen, kunde der falde et uforholdsmæssigt Antal paa Hr. Christensen, medens de andre Fattig Per Eriksener stod med Tjaverne ned ad Nakken paa Valgdagen, og Stemmerne er gaaet til den Mand, man nu en Gang tror højere paa end de andre, ganske naturligt.

Fra et menigt Medlems Standpunkt har jeg altsaa mine Betænkeligheder, og jeg tror, at adskillige andre i denne Sal ogsaa har deres Betænkeligheder ved de Forhold, der kan udvikle sig som Følge af Ministerens Forslag paa dette Omraade. Men det afgørende for mig med Hensyn til det, der her er draget frem fra Ministerens Side, er Spørgsmaalet om Forholdet mellem Rigsdagsmanden og den Kreds, han er opstillet i, og som han maaske har repræsenteret i mange Aar; det Baand bør man her fra Rigsdagens Side ikke søge at løse. Af disse Grunde ønsker jeg, som sagt, at man meget nøje skal overveje de Forslag, her er kommet fra Ministerens Side.

Ministeren fremhævede i Slutningen af sin Tale i Forgaars, at disse Forslag ogsaa var fremkommet for at vise Velvillie overfor de smaa Partier. Det lyder naturligvis meget godt, og det kan ogsaa have sin Berettigelse; men der er maaske ogsaa Grund til at sætte et Spørgsmaals-tegn ved Berettigelsen og ved det attraa-værdige i saa Henseende. Naturligvis skal alle Meninger have Lov til frit at røre